

KARDEŞ KISKANÇLIĞI

Çocukta, o ana kadar kendine yöneltilen ilgi ve dikkatin

YENİ DOĞAN kardeşine yöneltilmesinden doğan

rahatsızlık kardeş kıskançlığının temel nedenidir. Kardeş kıskançlığı normal bir durumdur.

Kardeş kıskançlığı her ailede ve her çocukta

FARKLI YOĞUNLUKTA yaşanabilir. İlgiyi kendi üzerine çekmek için karın ağrıları, sinirlilik

iştahsızlık vb. şeyler görülebilir.

Kıskançlık yaşayan çocukta gelişim evrelerinde gerileme olabilir. ;altını

ıslatma, parmak emme vs. gibi davranışları yeniden göstermeye başlayabilir.

Mayıs 2020

Rehberlik

KARDEŞ KISKANÇLIĞI

KARDEŞ KISKANÇLIĞI HANGİ ŞEKİLLERDE ORTAYA ÇIKAR?

Dile getirme: Bazı çocuklar kardeşlerine duydukları kıskançlığı sözleriyle dile getirir: "Keşke hiç doğmasaydı.", "Kardeşimden nefret ediyorum." gibi.

Regresyon/ Geriye dönüş: Bazı çocuklar, kardeşlerinin doğmasıyla birlikte bebeklik döneminde görülen özelliklerini yeniden göstermeye başlarlar: emzik emme, alt ıslatma vb. İçine kapanma: Bazı çocuklar, sevilmediklerini düşünerek içine kapanabilir ve depresyona girebilirler.

Zarar verme: Kıskançlığı yoğun olarak yaşayan çocuklar da kardeşlerine fiziksel zarar verebilirler: çimdiklemek, vurmak, düşürmek gibi

ANNE VE BABALAR KARDEŞ

KISKANÇLIĞINI

ENGELLEMEK İÇİN

NASIL DAVRANMALI?

- Çocuğu bu duygusundan ötürü suçlamak, yargılamak, cezalandırmak son derece yanlıştır.
- Öncelikle aile doğumdan önce kardeş olacağını çocukla paylaşmalı ve yeni düzen için bazı değişikliklerde bulunmalıdır.
- Kardeşle beraber evdeki düzen farklılaşsa da, ebeveynlerinin ona olan duygularının hiçbir zaman değişmeyeceği anlatılmalıdır.
- Bebek için seçilen isimde ve eşyalarda çocuğun filkir alınarak aile bütünlüğü vurgulanmalıdır.
- Çocuğun alışık olduğu ev düzen mümkün olduğunca korunmalıdır.
- Çocuğa bebeğin daha çok küçük olduğu ve henüz kendi gereksinimlerini karşılayamadığı anlatılmalıdır.
- Aynı zamanda kardeş doğduktan sonra çocuğa “artık sen ablasın,abisin” gibi cümleler kurulmamalı onunda bir çocuk olduğu unutulmamalıdır.

• Kardeşler arasında kıskançlık hissedildiğinde onları birbirinden uzaklaştıracak değil,yakınlaştıracak ortamlar yaratılması ve fiziksel şiddet olmadığı sürece kardeşlerin arasına anne ve babanın girmemesi daha uygun olacaktır.

- Anne hamilelik, doğum ve sonrada bebeğin bakımıyla daha fazla meşgul olacağından ailede başka bir kişi mesela baba,doğumdan önce çocuğun yaşamsal rutinlerini üstlenmelidir.

Örneğin parka gitme, yemek saati gibi...

- Çocuk bebeğe zarar veriyorsa,aşırı tepki göstermeden çocuğa net ama sert olmayan bir uyarıda bulunulmalıdır. Yeterince net sınır koyamayan veya büyük çocuğuna karşı suçluluk hissedenden ebeveynler bebeğin zarar görmesine sebebiyet verebilirler.

- Anne ve baba yeni kardeşe övgü dolu cümleler kurmamalı ayrıca çocuklar arasında ayrımcı cümleler kullanmamalıdır.

Örneğin“O daha zeki sen geç anlıyorsun, senin derslerin kötü sen zaten hep böylesin” gibi cümleler çocukları birbirinden uzaklaştırır ve kardeş kıskançlığı hayatları boyunca devam edebilir.

- Çocuğun durumu düşünüldüğünden daha kötüyse mutlaka bir Çocuk Psikoloğu ile görüşülmelidir

